

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Bakalářská práce: Přemyslovny – zakladatelky v první polovině 13. století

Autorka: Veronika Pánková

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, Praha 2011

58 stran textu, 8 stran příloh

Bakalářská práce Veroniky Pánkové se věnuje fundátorským aktivitám urozených žen v 1. polovině 13. století. V centru autorčina zájmu jsou Přemyslovny, resp. manželky (Konstancie Uherská a Kunhuta Štaufská) a dcery (Anežka Přemyslovna a Anna Přemyslovna) přemyslovských králů. Na jejich činnost však autorka nepohlíží izolovaně, ale zasazuje ji do kontextu duchovní atmosféry doby, v níž žily.

Práce je logicky strukturovaná a jednotlivé kapitoly působí vyváženě. První kapitoly se věnují církevnímu vývoji v Čechách, přičemž největší pozornost patří církevním řádům cisterciáků a minoritů, které jsou pro zakladatelské aktivity Přemysloven zásadní. Za velmi přínosnou považují část věnovanou podílu urozených žen na náboženském hnutí, kde autorka překračuje hranice Českého království a hledá inspirační zdroje v sousedních zemích. Upozorňuje na vliv sv. Hedviky Slezske a sv. Alžběty Durynské a všímá si příbuzenského propojení všech urozených zakladatelek klášterů.

Hlavní část práce se pak zabývá samotnými Přemyslovnami a jejich fundacemi. Autorka sleduje jejich zakladatelskou činnost v několika rovinách (doba vzniku fundace, volba místa, volba řádu, vliv současnic). Zmínka (bohužel jen stručná) o Ludmile Přemyslovně, jejíž fundace spadá také do sledovaného období, je jistě na místě.

Za nejzdařilejší část práce pokládám závěrečnou kapitolu, ve které autorka prezentuje výsledky svého bádání, srovnává aktivity Přemysloven, jejich motivy, vlivy, které na ně při výběru lokality i volbě řádu působily. Zajímavý je také postřeh ohledně věku žen v době založení kláštera.

Přestože je práce poměrně kvalitní, najdou se i zde slabší místa. Některé pasáže působí poněkud chaoticky a autorka se v nich dopouští nepřesností či chyb. Snad to lze přičíst i nesprávnému porozumění cizímu textu (s. 21 – Hedvika líčena jako přísná zastánkyně františkánského učení; s. 43, 44 - pasáž o rekonstrukci kláštera minoritů). Jindy se v textu nadměrně opakují již dříve uvedené informace.

Jazyková stránka práce je vcelku dobrá, překlepů ani gramatických chyb není mnoho a poznámkový aparát je také (až na drobné výjimky – pozn. č. 11) v pořádku. Vhodně jsou zvoleny i přílohy práce, z nichž nejvíce zaujme časová osa.

Z kritických připomínek vybírám:

- s. 10 - zformování dominikánů v letech 1170-1221
- s. 38 – Hedvika nebyla Anežčinou tetou
- s. 44 - o otázce Aniny regentské vlády se vedou spory

Závěr

Veronika Pánková prokázala dobrou orientaci v tématu a splnila stanovené cíle. Vzhledem k výše uvedeným výhradám doporučuji hodnocení známkou velmi dobře.

Mgr. Kateřina Sládková